

Flexibel grannlåt

Från vårt västra grannland kommer påkostade klass D-slutsteg med Eigentakt-moduler, rejält tilltagna nätdelar och extremt fina lådor.

Text Jonas Bryngelsson Bild Vera Audio, H&M

Fantastiskt ljud!
Finish
Funktion

Norska Vera Audio, med konstruktören Bjørn Omholt i spetsen, är ett ungt bolag med bara ett fåtal produkter i sortimentet: det här testade slutsteget P150/600 RS och det lite enklare men likväld kraftfullare P400/1000.

En av skillnaderna dessa bryggkopplingsbara slutsteg emellan, är klass D-modulerna. Det senare innehåller liksom Primare A35.8 från förra numret, Hypex nCore-moduler, med en switchningsfrekvens på 300 MHz, till skillnad från Purify Eigentakt-modulernas 500 MHz.

Och det är alltså Eigentakt som gäller i P150/600 RS, precis som det gör hos NAD:s allra bästa förstärkare, som senast slutsteget C 298 men kanske framför allt Masters-seriens integrerade M33-förstärkare.

Vera Audio har som filosofi att inte utveckla alltför dyra produkter och att inte låta munvärdet gå i marknadsföringen, med överdrivna påståenden om de egna produkternas helt unika företräden. Lite nonsens, kan man sammanfatta.

Och att arbeta praktiskt, lite grann som med förra numrets flerkanal-Primare: om det nu finns riktigt bra förstärkarmoduler på marknaden, måste man kanske inte nödvändigtvis utveckla eller ens använda de egna. Typ.

Så själva förstärkningen sköts av två stycken Eigentakt-moduler på 150 watt vardera, eller totalt 600 watt i bryggkopplat läge.

Nätdelen är massiv och har även den tagits in i färdigt skick: det är en stor, hela 3.000 watt stark rackare från Hypex (vars förstärkarmoduler man alltså också jobbar med i P400/1000). Men det har faktiskt fixats lite i nätdelen också, vi tror att några väl valda komponenter är utbytta, och Vera Audio har definitivt dämpat komponenterna som fått en mjuk (dämp-) massa emellan sig.

Ingångssteget är däremot helt och hållet utvecklat av Vera Audio, med snäva toleranser, bästa tänkbara komponenter och är i själva verket ett nära på komplett försteg, då nivåerna kan ställas i åtta olika steg, enskilt för varje kanal, med fasta motstånd: Från helt tyst (0 dB) och sedan från +12 dB i 3-dB-steg till full gain på +30 dB.

Gainjusteringen sker individuellt kanalerna mellan inom 0,01 dB:s avvikelse, för att på bästa sätt kunna matcha förstärkaren till olika försteg/DAC:ar, ett aktivt högtalar-system, eller för den delen, flera Vera-steg där man exempelvis blandar bryggad och obryggad koppling.

Ingångssteget har EMI-filtrering i flera steg för att skydda kretsarna, och hela ingångssteget är monterat i en egen kavititet i den gjutna aluminiumlådan. Även XLR-kontakterna från Neutrik är nogsamt avskärmade.

Vera Audio talar gärna om hårda, tek-

niska fakta och visar glatt upp egna mätningar och anger som exempel höga 13.000 i dämpfaktor.

Men vi måste återkomma till själva lådan, som består av två delar: en väl så rejäl bot-

”en betydligt mer muskulär men också spänstigare återgivning”

tenplatta i aluminium som fästs med hela 16 skruvar till själva apparatlådan, som i sin helhet är fräst ur ett och samma aluminiumstycke. Och som sagt, med en extra avskärmade avdelning för ingångs-

stegget men också en avskärmade ”vägg” som avgränsar nätdelen.

Prydligt är bara förnamnet och känslan i såväl låda som kontakter och reglage är inget annat än förstklassigt.

Vera spelar snyggt, trevligt och helt oanstängt i vanligt stereoläge, alltså ett stycke Vera Audio P150. Grundkaraktären är snarare lite varm och mjuk, men tonalt väldigt neutral. Här finns detaljer och skärpa men också musikalisk följsamhet, för att inte säga en alert men ändå trygg och kontrollerad musikåtergivning.

Vi jämförde så klart Vera Audio med förra numrets Primare A35.8, två av åtta kanaler drivna, och Vera-steget är helt klart några snäpp bättre, och spelar därmed också (ännu) jämnare med vår trogna arbetshäst Burmester 956 mk 2, där det mer är grader i karaktär som skiljer dem åt, framför allt

En tydlig och rejäl baksida, med individuell gainjustering för de båda kanalerna, och väl anvisad märkning för den som vill bryggkoppla.

En insida som tål att tittas på i detalj! Högst upp i mitten det väl avskärmade ingångssteget och rakt nedanför, de båda Purify Eigentakt 1ET400A-modulerna och längst ner, den 3 kW starka nätdelen från Hypex.

de verkligen som ett par väl tilltagna, högkvalitativa golvhögtalare.

Ljudet blir mer fullmatat, även om det lutade lite åt det varma hållet redan innan, så fylls det nu på med ännu mer innehåll samt en granitfast kontroll och skyhög dynamik.

Ja, högtalarna och ljudet växer verkligen på alla ledder och på alla sätt, och jag har nog sällan varit med om en så omvälvande förbättring. Och det är nog det bästa resultatet jag någonsin hört med två stycken bryggkopplade stereoslutsteg.

Det är klart, priset blir också det dubbla, men frågan är om inte resultatet också blir mer än dubbelt så bra?

Alldeles oavsett går det väldigt bra att börja med ett steg och köpa på sig ytterligare ett vid ett senare tillfälle, när plånbok och ekonomi tillåter.

H&M

3 snabba

- Eigentakt-moduler
- 3 kW nätdel
- Brygging rekommenderas

i basområdet, där Burmester är fastare och Vera Audio fylligare.

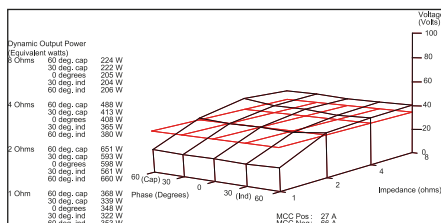
Visst tyckte vi nog att även förra numrets Primare A35.8 överlag lät bättre när den bryggades, men kanske ändå inte helt oavkortat så. Där var det ändå lite mer av gungor och karuseller, även om jag själv nog på alla dagar i veckan valt det bryggade läget framför obryggt. Och allra helst både bryggt och bi-ampat förstås, men då går samtliga de åtta kanalerna åt till en högtalare med dubbla uppsättningar kontakter...

Med Vera Audio blir det helt andra bullar, ja ett helt annat bakverk, när man använder sig av två stycken bryggkopplade enheter och plötsligt får hela 2x600 watt på pappret (jämfört med 2x150 från ett obryggt steg i

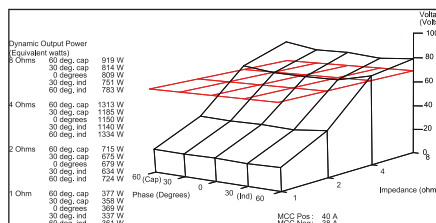
stereoläge). Vilken tur ändå att Bjørn skickade två, trots att jag nog tyckte det verkade onödigt...

Det blir en helt annan sak, med en betydligt mer muskulär men också spänstigare återgivning och ett mer skarpskuret ljud, men som sagt, framför allt mer och större på alla sätt och vis. Visst blir stereoskärpan ännu skarpare med den Eric Bibb-inspelning från Opus 3 som jag använde vid den raka jämförelsen, men det är faktiskt mer total-ljudet och den fullständiga auktoriteten som plötsligt kommer fram i all sin prakt.

De stora stativhögtalarna BellaDonna från Heco (se test på annan plats i tidningen) lät väl så imponerande redan med ett slutsteg, men de växer rejält i omfång med två bryggade Vera-steg. Ja, nu spelar

En mycket fin mätning med fint kubiskt utseende, nära på hela vägen, och nära på över kubtaket även i 2 ohms last. Dryga 200, 400 och nära 600 watt i 8, 4 och 2 ohm. I 1 ohm faller den helt naturligt av. Strömmätningen sätter däremot lite griller i huvudet, med mycket stor osymmetri mellan positiv och negativ sida: 27/66 ampere.

Den bryggade kuben blir exakt som man förväntar sig, med (sky)högga effekter i 8 och 4 ohm och betydligt lägre i 2 men framför allt 1 ohms last: runt 800, dryga 1.1100, runt 700 och nära 400 W i 8, 4, 2 respektive 1 ohms impedans. Och glädjande nog, blir strömmen inte bara hög, utan också nära på helt symmetrisk, med 40/38 ampere.

Kringutrustning

dCS Rossini APEX, Rotel Diamond CD-spelare; Hegel P30; Burmester 956 mk 2, Primare A35.8; Heco BellaDonna, Perlisten S7; kablar från Jorma, Supra, QED och Nordost

Vera Audio P150/600 RS

Funktion 2-kanalslutsteg
 Pris 30.000 NOK (exkl. moms)
 Angiven effekt 2x150 W/8 ohm, 1x600 W/8 ohm (bryggad)
 Ingångar 1 par XLR
 Högtalarkontakter 1 uppsättning
 Mått (BxHxD) 29x8,2x38 cm
 Vikt 7 kg
 Info vera-audio.com

